

R O Z M A I T O Ś C I.

We Wtorek

N^{ro}. 124.

31. Października 1820.

M O W A

JW. Rembielińskiego, Marszałka Izby Poselskiej, przy zamknięciu Seymu Królestwa Polskiego na posiedzeniu Izb połączonych, dnia 13 Października 1820.

Najjaśniejszy Panie!

W chwili do zamknięcia Seymu prawem i Wolą Waszey Królewskiej Mości przeznaczony, obowiązany będąc do zdania sprawy z obradowania Izby Poselskiej, stoję przed Tronem Waszey Królewskiej Mości z spokojnym umysłem, i siłą i ważności czynu mego, i prawdzie przystoi.

Bym tę prawdę w całej wystawił jasności tak do do przyczyn, jako i skutków, pozwól Najjaśniejszy Panie, abym z oddaleniem wszelkich pochlebstw, z przepęt-nionego czystem uwielbieniem serca mego, wynurzył naprzód przynależną cześć rzędkim przyświatom Prawodawcy, i przewodnika Narodu.

Nadawszy Wasza Królewska Mość Królestwu Polskiemu Konstytucyja na równowadze władz przez nią działanych opartą; miał zarazem chęć, abyśmy tego znakomitego dobrodzieystwa z chwałą dla Jego Tworcy, z pożożkiem dla nas samych w całej rozcią-głości używali. — Silny rzetelną się swęj własnej chęci i zamierów zrobienia nas istotnie szczęśliwemi, sam Miłoścywy Panie ukształ-szenie ducha publicznego w narodzie Polskim przedsięwziątes,

Ktoż tey świętney prawdzie zaprzeczyć zdoła: że ani do wyboru Reprezentantów, ani do ich na dwóch już Seymach zdania, najmniejszego Wasza Królewska Mość nie choiłeś mieć wpływu, i z rzadką ufnością, w czasie nabuszeń południa, po drugi raz ich zwołałes, aby nad rozważaniem kon-tytucyynnych zasad, i uporządkowania I sty-tycynnych z nich wypływających, pracowali.

Stała się wola Twoja Najjaśniejszy Pa-nie; czysta intencyja i gorliwość zajęła ser-ca członków Izby Poselskiej; z temi tylko uczuciami wyszliśmy na plac wielkiej wpra-wy, która Reprezentantów narodowych w trudnym zawodzie, do wydoskonalenia, z czasem doprowadzić może.

Najpierwszem obrad Izby Poselskiej by-ło zatrudnieniem wprowadzony przez Radę Stanu projekt do prawa w postępowaniu kar-nem. — Zaraz za wprowadzeniem onego prze-ięta wszystkie serca trwoga, aby w tem waż-nem dziele honoru i życia Obywateli do-tyczającym się, słażliwością nie pogrądzić. Czas obradom Izby zakreślony nie był do zupełnego zgłębienia projektu dostatecznym, użyli go Reprezentanci korzystnie do zrobie-nia ogólnych i pojedynczych uwag, które do udoskonalenia dzieła przydać się mogą. — Na tem jedynie wywiązaniu się z powinności poprzestawamy, choiata Izba jednogodnie złożyć u podnóżka Tronu Waszey Króle-wskiej Mości pokorną prośbę, abyś Najja-sniejszemu Panie tę ważną materiją do namy-sła przyszłego Seymu odłożyć raczył, lecz tego przepisy prawa uczynić nie pozwoliły, ra-z przeto Wasza Królewska Mość w usunie-ciu projektu prawdziwy powód Izby Posel-skiej usprawiedliwić.

W projekcie do postępowania w sprawach cywilnych w obszerniejszem ieszcze od pier-wszego dziele, uznali powszechnie Repre-zentanci Oycowski troskliwość Waszey Kró-lewskiej Mości o udoskonalenie dotychczas-o-wego prawa. — Gdy również dla krótkości cza-su całkowicie roztrząsaną być nie mogła, dozwoliłes Wasza Królewska Mość łaskawie, aby przez Radę Stanu był podany zachowa-wczy środek, który większością zdań przy-jętym został.

Uznajemy Najjaśniejszy Panie, że sto-pniowane Moratorium postuży rządny wla-szcicielom do ochronienia się od strat zbyt dobitnych, i da czas Rządowi do obmyśle-nia przygotowawczych sposobów, aby dobro-czynna obetnuta Waszey Królewskiej Mości

w wprowadzeniu systemu kredytowego uiszczoną być mogła. Dala Izba z tej okazji rzadki przykład o rzecz i wiarę publiczną prawdziwej troskliwości, równie wierzyciele jak dłużnicy przekonali się mogli: że zdaniem Reprezentantów, ani osobisty, ani iednej tylko strony interes nie powodował.

Wniesiony projekt do prawa zającia przez Rząd prywatney własności za poprzedniem wynagrodzeniem określającego, przyjęła Izba z uwielbieniem i wdzięcznością, jako dowód moralności wszystkie czyny Warszawy Królewskiej Mości znanionu gęcy.

Zastanowiła się nakoniec Izba Poselska nad projektem zmian Statutu organicznego o Senacie, który poprzednio w Senatorskiej większości głosów przyjętym został. — Nie czuję się Nayaśniejszy Panie być ostatecznie zdolnym do wystawienia uczućów iakimi Izba w rozbiórce onego uniesioną była. Przekonanię powszechne o dobroci prawa, wazyło się może, między zbytnią troskliwością o utrzymanie związku dwóch ustaw zarówno obowiązujących, a między naturalną obawą, nie podpaść niebezpieczney wątpliwości o czystość zamiarów.

Usunięcie projektu małą tylko większością policzyć należy do tych reprezentacyjnego zgromadzenia wypadków, które przewidzieć jest trudno; dłuższe doświadczenie usposobi zapewne na przyszłość zbliżenie zdań w tak ważnych oznach.

Co do mnie, starałem się w przewodniczeniu obradom Izby Poselskiej utrzymać ducha umiarkowania i zaprzysiężone obowiązki skrupulatnie wykonywać. — Składam u Tronu Waszcy Królewskiej Mości Marszałkowską laskę, którą wedle uczuć moiego sumienia przez dni trzydzieści bez plamy piastowałem; iakikolwiek będzie wypadek Sędu Waszcy Królewskiej Mości o moich czynach, nie to nie uymie ani przyda do nie ograniczoney wierności i przywiązania, iakiem dla Tronu i osoby Jego dusza moja jest przeięta,

RAPPORT RADY STANU

o dwuletnich czynnościach Rządu, czytany w Warszawie na drugiem posiedzeniu Izby potączonych dnia 14. Września r. b.

(Ciąg dalszy.)

P o l i c y j a K r a i o w a.

Łubo ludność kraju i stolicy w dwóch

upłynionych latach zwiększoną została, wszędzie iednak spokojnie zachowali się mieszkańcy, i w tym względzie nie Polieyi do działania nie zostało.

Nie było także żadnych zarząliwych oborób ani na ludzi ani na bydło, lecz na te miejsce zageściły się nagłe śmierci, których naliczono przeszło tysiąć przypadków, a co naysmutniejsza, zdarzyło się samobójstw 188.

Pogorzele w stolicy rzadkie, liczby 16tu nie przechodzą, lecz ciężki pożarów w kraju były znowu liczniejsze, nieszczęśliwe w swych skutkach. Spłonęły miasto Radomsko, Biata, Sokolów, Konów, wiele także innych miast i wsi, częścią ogniem, częścią gradobiciem dotkniętych zostało.

Wsparcie podpadłych mieszkańców podług ogólnych zasad uskuteczniło przez allewicye w podatkach i pomoc z Towarzystwa ogniowego.

Postanowienie Rządu dnia 15 Czerwca 1819 roku npowszechniło po miastach narzędzia do gaszenia pożarów, a Polioya nabyć ich ułatwie.

Pod względem bezpieczeństwa publicznego pocieszające przywieść można postrzeżenie ze śledztw i doniesień policyjnych wyciągnięte, lubo gdzie niegdzie odkryto częściowe łotróstwo, i winowacy schwytni, natychmiast pod Sąd oddani zostali, przecież w ogóle rzadsze widzieć się dady zbrodnie naiazdów, morderstw i rabunku. Trudniej przychodzi przypadki podpalenia i kradzieży wykorzenie.

Izba Poselska w uwagach swoich nad Raportem Rady Stanu żądała Iepszego nad złodzieystwem dozoru, Wasza Cesarško-Królewska Mość sam nważała, iż na tak ogólne żądanie trudno stanowczey dać odpowiedzi. Przecież postanowienie Rządu przepisujące prawidła ostrożności przy przenoszeniu się z iedney do drugiej gminy, zarządzanie, które względem służących nowy zaprowadzono porządek, zalecona arzędem policyjnym bacność na wydawane świadectwa i na ludzi podeyrzanych, wreszcie oczyszczanie kraju przez częste rewizyje z włoczegów próżniackie życie wiodących, wszystko to uważać należy za środki zapewnienia mieszkańców od kradzieży.

Staranne nadal wykonanie tych przepisów po Gminach, co raz lepsze skutki ściągnać powinno.

Niedostatku pierwszych potrzeb życia nigdzie w kraju nie doświadczono. Wyciągi

okazały, iż w dwóch latach ostatnich spo-
trzebowana stolica.

Wolów	—	—	60,918.
Cieląt	—	—	61,056.
Skopow	—	—	51,935.
Wieprzów	—	—	45,800.

Oszacowanie tych artykułów średnią ce-
ną wyniosłoby przeszło ośmnaście milionów.

Urodzanie w owo dwóch upłynionych la-
tach były po większej części obfite, a cena
szoł przez zatańczenie (jak się inż wyżej
zresztą) zewnętrznego handlu, tak w roku
zeszłym upadła, iż co w roku 1818 średnia
proporcya ceny w całym kraju wynosiła.

Żyta korzec po zł. Pol.	—	—	22.
Pszonicy	—	—	35.
Owsa	—	—	12 1/2
Jęczmienia	—	—	17

W roku 1819 spadła na
zł. Pol. 12 3/4 korzec Żyta.

— 23	—	Pszonicy.
— 6 3/4	—	Owsa.
— 9 1/2	—	Jęczmienia.

W stolicy naysznakomitszą stanowiącej ken-
sumpcyą utrzymywała się średnia w tymże
roku cena:

Żyta korzec po zł. Pol.	—	—	16 1/2
Pszonicy	—	—	27
Owsa	—	—	9 1/2
Jęczmienia	—	—	13 1/2

Paszporta za granicę wydawane uczyniły
dochodu:

W roku 1818 zł. Pol.	—	48,900
— 1819 zł. Pol.	—	52,932

Biorąc w ogóle, dwóchletni ten przy-
chod przynosił poprzedzające lata summa
zł. Pol. 19,532.

Szpitalne publiczne zarządzane były po-
dług rozwiniętych stopniami prawideł Rady
ogólnej i Woiewodzkich do tej części Ad-
ministraacyi zaprowadzonych. Skutkiem wo-
ien, zmiany Rządów i władz temi Instytu-
tami opiekujących się, zawikłany był stan
funduszków i własności szpitalnych, i wyma-
gał czasu do wysledzenia i zebrania potrze-
bnych wiadomości. Przecież za pośredni-
ctwem Rad wspomnianych, znaczny ucynio-

no postęp w porządkowaniu wewnętrzny ad-
ministraacyi i zwroceniu funduszków do ich
właściwego przeznaczenia. Postanowienie
Rządu 27 Listopada 1819 roku uwalniające
szpitale od opłaty podatków nadzwyczajnych
z włości do nich należących, ulgę dla nich
w wydatkach przyniosło.

Tyle użyteczne dla ludzkości zgroma-
dzenie Siostrowi miłosierdzia, do *Sandomierza*
zaprowadzonym zostało, gdzie właściwe fun-
dusze, dotąd oddzielne tylko nadzorowane,
na utrzymanie chorych, kaleków i podrzut-
ków będą dostateczne.

Leżą główne szpitale w stolicy nayli-
czniwsze i pod okiem Rządu będące, wy-
magają tém baczniejszej troskliwości. Aby
się bliżej o ich zarządzaniu, a ich fundu-
szach i potrzebach przekonać, Namiestnik
Waszey Cesarzsko-Królewskiej Mości wy-
znaczył z ramienia swego Kommissarzów do
ich naczynnej rewizyi. Dopełnili Delegowa-
ni włożonego na siebie obowiązku, i zda-
wszy szczegółową z czynności sprawę, umie-
ścili w niej stosownie do porządku, przei-
stoczenia budowli i rachuby postrzeżenia, któ-
re Namiestnik Waszey Cesarzsko-Królewskiej
Mości za dogodne do ulepszenia obecnego
stanu szpitalów uznał, i władzom pośrednim
do wykonania polecił.

Szpitalę Warszawską, oprócz zwykłe
ze Skarbu etatem udzielonego wsparcia,
miały nadzwyczajnego wpływu:

Z funduszu pięcio-groszowek od wido-
wisk publicznych

W roku 1818	—	zł. Pol. 20,635.
— 1819	—	— 31,106.

Zapiay testamentowe dla nich uczynity
w kapitałach

W roku 1818	—	zł. Pol. 73,500.
— 1819	—	zł. Pol. 37,950.

Na poprawy budowli i potrzebne sprzę-
ty szczególniej dla szpitalów Dzieciątka Je-
zusa, Sgo Rocha, Sgo Ducha i Braci miło-
sierdzia, użyto z oszczędzeń na innych wy-
datkach zł. Pol. 10,700.

Chorych w szpitalach Warszawskich (be
inne pomniejsze w całym kraju tylko 460 o-
sób w ogóle liczyły,)

Pozostało z roku 1818	—	1110.
Przybyło w — 1819	—	3653

Razem 4763.

Z tych umarło	—	793.
Wyzdrowiało	—	2895.
Pozostało w szpitalach na rok 1820	—	1075.

Porównanie lat dwóch nbiegłych od do śmiertelności chorych, pocieszający nieco widok wstypia, stosunek iey bowiem wprze- ciągu od 1818 roku do 1819 z czwartej czę- ści do szóstej się pomniejszył.

Nie można tego o głównym Instytucie Dzieciątka Jezus powiedzieć, w któr. m z liczby podrzuconych niemowląt pozostały:

Z roku	1818	-	493.
Przybyły	1819	-	989.
	Razem	-	1482.
Umarło	-	-	659.
Wyszło	-	-	363.
Pozostało na rok	1820	-	460.

Tak smutny dla ludzkości obraz pome- rni dzieci w tym Instytucie trzeciej blisko części podrzuconych doręgniący, który już zwrócił uwagę Izby Senatorskiej, pobudził Radę stanu do wystawienia go Waszey Ce- sarško-Królewskiej Mości w osobnych nwa- gach przy przeszłorocznym Raporcie. Wzru- szyło się na te Waszey Cesarško-Królew- skiej Mości serce, i rozkazała zdać sobie sprawę o sposobach olepszenia wspomnio- go Instytutu i zapobieżenia wyępiązoey dzieci śmiertelności. W dopełnieniu Nwy- szszej Woli Waszey Cesarško-Królewskiej Mości- Rada Stanu przedstawia powody tej kłeski, a razem środki ku iey odwołoniu przedsiębrane.

Pomór naidzwyczajny w szpitalu Dzie- ciątka Jezus, oprócz zarodku w fizycznej słabości podrzuchów, które powszechnie zne- dzniała i zamorzone do szpitala się oddają, wynika, zdaniem lekarzów z niezdrowego powietrza, szczupłości pokarmu, a szczegó- lnicy z niedogodnego i szkodliwego mieszcz- nia w iednymże budynku dzieci, z ch. remi różnego rodzaju. Fundusze na ntrzymanie dzieci, sierót w tym Instytucie, mogą wpra- wdzie przy uregulowanym ich wpływie być dostateczne, lecz na nrządzenie osobney bu- dowli do odłączenia chorych od niemowląt, nie są dostarczające. Tej główney potrze- bie nayrychley zaradzić należy.

Kiedy zaś zamiar wybudowania nowe- go w odległej od miasta okolicy szpitala, któryby chorych do Dzieciątka Jezus, i z in- nych szpitali razem pomiescił, dla szczu- płości funduszów na tak wysokie koszty, nie może teraz pożądanego skutku otrzymać; obrał Rząd środek przez ogólną Radę szp-

talną podany, który w wykonaniu łatwiej- szy, wielokacie korzyści rośnie.

Szpital S. Ducha, Sióstr Miłosierdzia Marcinkankami zwanych, przy ulicy Piwney, aczkolwiek ieden z naydawniejszych, stoi dziś w tak ścieśnioném i w kofu zbudowa- ném miejscu, iż położeniem swoim, nie- tylko powietrze w środku miasta, zaraża, lecz chorzy w nim mimo naywiększego sta- nania i dozoru, z trudnością ratowani być mogą. Ten więc szpital do Dzieciątka Je- zus przeniesiony, chorych wygodniej tam pomiesci, a połączone obu Instytutów przez Siostry miłosierdzia dozorowanych dobody wraz z funduszem za sprzedarz budowli do szpitalu S. Ducha, przeznaczone zostaną na urządzenie Dzieciątka Jezus osobnego dla dzieci podrzuconych bud nkn. Lecz nim ten użyteczny zamysł z wszelką skwapliwością przedsiębrany, nieoić się zdoła, poczyniono w szpitalu wspomnianym w ciągu lat dwóch ostatnich w miarę możności znaczne we- wnętrz paprawy. Odwołoniu nieozystego przy zabudowaniu kanału, rozprzestrzenie- nie dziedzinca, Przeistoczenie skupionych mieszkań, zaprowadzenie siarczanych kąpie- li, a mianowicie ułatwienie przez władze po- średnie sposobów do karmienia i chowania niemowląt w okolicznych włościach stolicy; dąboszany wpływ na zdrowie chorych, i dzieci mieć powinni.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Rzadki kamień spadły z powietrza

Czytamy w gazecie Petersburgskiej, że 12 Lipca w wieczor o godzinie 6 w powie- cie Dunaburskim, Gubernii Witebskiej (podług powieści właścian) z powietrza spadł kamień 40 fentów wazący i wbił się na 2 i pół stopy głęboko w ziemię. Z początku był tak gorący, że chłopy popiekli sobie o niego ręce, rozbili go; masa iego we- wnętrz była koloru iasnosiwego, i warst- wami złożona mającemi blask i powiercho- wność kruszen i igły magnetyzowane przy- ciągał do siebie. Doktor Eichler i ieden z członków Akademii Petersburgskiej, docho- dzili chemicznie istotę tego kamienia w ied- nym kawałku.